

noget mere Interesse for dem. Det har jeg sagt, og det bekræfter jeg mig, fordi jeg tror, at det er sandt.

Formanden (Høgshøj): Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Branfen: Naar jeg i mit første Foredrag har sagt, at det er umuligt at Lovgive om disse Forhold, og at derhos dette Lovforslag er umuligt fra den ene Ende til den anden, medens jeg i min Replik har sagt, at jeg vilde sætte Pris paa, at man her kunde komme til det samme, som man — hvad jeg selv oplyste, da det ikke var kommet frem fra den anden Side — er kommen til i England, nemlig, at man spørger Entreprenøren: hvor meget han beregner som Arbejdsløn, og naar saa det ærede Medlem siger, at der ikke er Overensstemmelse mellem de to Foredrag, saa vil jeg dog overlade andre Medlemmer, der have baade „Hjerne og Hjerte“, som det blev sagt, at afgøre, hvorvidt en saadan Paastand har noget paa sig. Jeg vil spørge, om man kan tænke sig noget, der i højere Grad er vidt forskelligt end dette, at en engelsk Minister, inden han giver en større Leverage, spørger vedkommende: hvor meget vil du betale dine Arbejdere? og senere indfører Summen i Entreprisekontrakten, og saa dette, at man ved Lov slaar fast, at Stat og Kommune ufravigelig og under Ansvar skulle fastsætte i Udbudet og i Kontrakten en Minimumløn for hver enkelt Arbejders Dagløn og Akkord, og at Arbejdsgiveren straffes med Bøder og Fængsel, naar Loven overtrædes. Der er virkelig ikke Spor af Lighed mellem hin Frivillighed og denne Tvang. Derfor kunde jeg godt henvise til Ministeren, hvor det var muligt at gøre det første og fraraade Tinget at vedtage det sidste.

Formanden (Høgshøj): Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem vendte tilbage til sit Udgangspunkt, og jeg skal ikke opholde mig videre derved. Det glæder mig, at den ærede Minister vil erkende, at der er en Nuanceforskel mellem det ærede Medlem og den ærede Minister, og jeg skal nøjes dermed. Jeg kan forstaa, at den ærede Minister ikke ønsker at gøre den Nuance alt for stor. Den Bemærkning, jeg vil gøre, er angaaende Spørgsmaalet om den Garanti, der skulde ydes for Arbejdslønnen. Derom siger

den ærede Minister, at saa maa man ogsaa garantere vedkommende Entreprenør Arbejdere. Det forekommer mig at være en noget dristig Slutning. Hvorfor skulde man garantere ham Arbejdere? Nej, der er kun en Ting, der vil følge deraf, nemlig at, naar Entreprenøren beviser, at han har udbetalt den Løn, der efter hans Tilbud er fastsat, maa han blive uden Ansvar, hvis Arbejderne ikke ville arbejde, saa ville de Mulktter, som han ellers skulde ifalde for Standsning af Arbejdet, falde bort. Det forekommer mig meget dristigt af den ærede Minister at slutte saaledes, at fordi Entreprenøren gaar ind paa at betale en vis Løn, skal Staten garantere ham Arbejdere. Jeg vil spørge, om den ærede Minister tror, at det gaar saaledes til i England, i Londons Kommunalbestyrelse, at man i saadanne Tilfælde garanterer Entreprenørerne Arbejdere. Jeg tror, at den ærede Minister maa svare nej, og der er ingen Grund til, at Staten eller Kommunen skulde overlade en saadan Forpligtelse. Det eneste, der kunde følge for Stat og Kommune, er, at, naar Entreprenøren havde betalt den Løn, der var betinget, maatte han være uden Ansvar, hvis Arbejderne nægtede at arbejde, videre kan den ærede Minister ikke føre sin Kritik paa dette Punkt.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg er ganske vel fornøjet med det ærede Medlems Slutning. Det ærede Medlem siger, at naar det bliver, som han vil have det, er det en ligefrem Konsekvens deraf, at man ikke ved, om man har en Entreprenør eller ikke; saa kan han hvilen som helst Dag, naar det ikke passer ham at gøre Arbejdet færdigt, nedlægge Arbejdet. Ja, det bliver unøgtelig en heldig Situation, man saaledes kommer i. Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Opfattelse i den Retning er rigtig. Jeg har ikke sagt, at man skulde garantere den vedkommende Arbejdere, men jeg har sagt, at forudsat, at han overhovedet kan faa Folk, maa han ogsaa have Sikkerhed for, at de udføre Arbejdet for den paaregnede Løn. Det erkender det ærede Medlem ikke, men han mener, at naar Entreprenøren er gaaet ind paa at udbetale 5000 Kr. i Arbejdsløn, og han har brugt disse 5000 Kr., er han fri, saa behøver han ikke at gøre Resten færdig. Ja, det vilde rigtignok være en heldig Maade at bortliciteere Arbejder paa. Jeg tror, at man maa kunne finde paa noget bedre end det, det ærede Medlem der har fundet paa. Hvad England angaar, skal jeg ikke gaa ind paa Specialiteter. Jeg er meget tilbøjelig til at